

1ste Valgkreds sagde, forsaavidt det gaaer ud paa, at det maaffee ikke vilde være hensigtsmæssigt og overhovedet føre for vidt, naar man vilde komme ind paa de større Spørgsmaal, som der iøvrigt kan være Anledning til ved dette Lovforslag. Jeg skal kun, navnlig ligeoverfor det, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) omtalte, bemærke, at jeg ikke seer Hensigtsmæssigheden af den Expedition til de østasiatiske Farvande paa samme Maade som det ærede Medlem; men da jeg antager, at hele Spørgsmaalet vil foreligge bedre oplyst paa et senere Stadium, og ligeledes formoder, at jeg personlig vil faae Leilighed til ogsaa at komme nærmere ind paa denne Sag, saa skal jeg afholde mig fra nu at opholde det høitærede Thing ved nærmere at udtale mig om dette Spørgsmaal.

Marineministeren: Jeg skal med Hensyn til en Ytring, der faldt i Anledning af den Tillægsbevilling, der søges „extraordinair til Færdiggjørelsen og Udrustning af Fregatten „Lordenhoff“ til et Togt til de østasiatiske Farvande“, oplyse, at Regjeringen ikke havde andet Valg end at tage denne Beslutning paa sit Ansvar i Tillid til, at Thinget vilde godkjende, hvad den havde gjort. Den Slags Foretagender, som det her gjælder om, blive længe forberedte, men komme pludselig til Moden. Det var Tilfældet her. I det Dieblif Compagniet var fuldstændig constitueret, havde en sikker Fremtid for sig, først da kunde der tages nogen Beslutning om Udførelsen af Foretagendet, men inden dette var Tilfældet, kunde man Intet gjøre. Saaledes som Sagen kom til at foreligge, havde Regjeringen Valget mellem enten at afvise det Forslag, der kom fra Selskabet, eller ogsaa at tage en Beslutning strax. Havde man villet udsætte at gjøre dette Skridt, indtil Rigsdagens Samtykke kunde indhentes, saa maatte Selskabet selv have opgivet sit Forslag, hvis Udførelse, vel at mærke, var forbundet med ikke ubetydelige Offre for selve Selskabet. Der har ganske vist fra dets Side gjort sig politiske Hensyn gjældende, Hensyn til den Fordeel, Selskabet havde af, at Foretagendet var besyttet af en dansk Orlogsmænd, men der har tillige gjort

sig et patriotisk Hensyn gjældende, idet Selskabet har været villigt til at bringe ikke ubetydelige Offre, for at Regjeringen kunde gaae ind paa dets Forslag. Under saadanne Omstændigheder havde Regjeringen ikke andet Valg, end — saa nødig den end gjør et saadant Skridt, uden at henvende sig til Rigsdagen — at tage denne Beslutning eller ganske at lade Sagen falde. Jeg haaber, at Rigsdagen i det Hele taget vil, ligesom den ærede Taler, bifalde, at Regjeringen ikke er vejen tilbage for det Ansvar, der er forbundet med at udsætte denne forholdsvis ringe Sum, for paa den anden Side at opnaae ikke uvæsentlige Goder.

Winther: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det dog altid er noget Stødende for Rigsdagen, at alle andre Folk i Landet og alle Avisfrivere vide Besset om den Slags Foretagender, længe førend Rigsdagen veed Noget derom. Dette synes ikke at tyde paa den største Overensstemmelse eller det smukkeste Fortrolighedsforhold mellem Regjeringen og Rigsdagen; men iøvrigt er det jo af den Slags Ting, som man ikke maa være smaalig med at bedømme, og Ministeriet har jo nu allerede oplyst, af hvilken Grund det er, at Regjeringen har været nødt til saa hurtig at bestemme sig; formodentlig har den da ikke tidligere kunnet faae Tid til at underrette Rigsdagen i saa Henseende, førend den var nødt til at foretage Skridtet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 62 Stemmer.

Fenger: Jeg tillader mig at foreslaae, at dette Lovforslag henvises til Behandling af Finantsudvalget.

Ovenstaaende Forslag sattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

Formanden: Da det ikke er lykkedes at fremme de paa Dagsordenen opførte For-